

Ujabb kihallgatások voltak a frankhamisítási ügyben.

A franciák újból megjelentek az ügyészségen. A Banque de France az államtól nem kíván kárpótlást. Nem foghattak még hozzá a vádirat elkészítéséhez.

Kutatják a frankhamisítók uttleveleinek eredetét.

A frankhamisítás ügyében a nyomozás most már egy rendőrség, mint az ügyészség részéről megszűnt és készül a vádindítvány, hogy az egész társaság bíróság elé kerülhessen. Az ügyben rengeteg jegyzőkönyvet vettek fel, temérdek tanut hallgattak ki, de ugye ezeknek, mint a terhelteknek vallomásából alig került valami a nyilvánosság elé. Pedig a legtöbb vallomásban szenzációs adatok vannak az egész bűnügyre vonatkozóan. Az Ujság munkatársának sikerült néhány ilyen részletet megtudnia és ezek alapján jelenti, hogy a készülődés a hamis frankbankjegyek értékesítésére olyan elővigyázatossággal és körültekintéssel történt, hogy valóban csodának kell tekinteni, hogy Jankovich Arisztidet már az első hamisítvány értékesítésénél rajtakapták.

Mielőtt a különböző expedíciókat utjakra indították volna, minden eshetőségre számítva, próbákat tartottak. Windischgrätz palotájában és Rába lakásán voltak azok a tanácskozások, amelyekben a várható fordulatokat mérlegelték. Pontos tervet készítettek arról, ki hová megy, a kijelölt városoknak milyen utcaiba indul és mely bankeknek próbálja meg szerencséjét. Ezeket a cékeket az előzetes külföldi utazások alkalmával szemelték ki.

De nemcsak az elutazás részleteiről tanácskoztak, hanem megbeszéltek a visszautazás módjait is.

Az volt a terv, hogy mindegyik expedíció elindul a számára kijelölt városba, ott elvégzi a bankjegyek értékesítésére vonatkozó teendőit, aztán Párisban találkoznak a küldöttök, onnan átutalják a megszerzett pénzt Budapestre Windischgrätz Lajos herceg címére, aztán Berlinbe mennek a onnan jönnek vissza. Ennek a berlini utazásnak tulajdonképpen az volt a célja, hogy

ott szerezzék meg a visszautazáshoz szükséges vízumokat.

Ez a veszély a Budapestre való elutazásnál tudvalevőleg nem fenyegetett, mert a vízumokról is gondoskodott Nádosy Imre. Ez azokra nézve volt különösen fontos, akik hamis román uttlevelekkel indultak el utjakra. Attól tartottak ugyanis, hogy gyanússá válhatnak a visszautazáshoz szükséges vízumok megszerzésénél. Ezért tehát úgy döntöttek, hogy Berlinben azzal jelentkeznek a magyar követségen, hogy elvesztették uttleveleket és újabb kiállítását kérik.

Nádosy Imre országos főkapitány magára vállalta a feladatot, hogy értesíteni fogja majd a berlini követséget, hogy az általa ismert urakat, ha jelentkezésük, juttassák a szükséges uttlevekhez.

Ez terv volt, de nem került rá a sor, mert hiszen a hamisítókát előbb fűlették le, mintsem bármilyen kezdeti volna. Így a berlini követségre nem is volt tudomása arról, hogy milyen szerepet szántak neki. Csak ha sikerült volna a frankhamisítási ügy, akkor történt volna meg, hogy az álleveken utazó Marsosky, Mankovics és társai magyar uttlevelekért jelentkeztek volna Berlinben.

MÉG NEM FOLYIK VIZSGÁLAT BAROSS GÁBOR ÜGYÉBEN A POSTATAKÁRÉK-PENZTÁRBAN.

Baross Gábor vezérigazgató szabadsgolása óta a postatakarékpénztár irodájába lassanként visszatért a nyugalom és megindult a hétköznapi munka. A vezérigazgató nem jár be hivatalába és önhelyette rendes helyettesei vezetik a postatakarékpénztár üzletmenetét.

Egyébként a kereskedelmi minisztériumban még mindig nem indították meg Baross Gábor ügyében a vizsgálatot és nem értesítették a postatakarékpénztárt sem arról, hogy a vizsgálatához szükséges adatokat, könyveket stb. bocsássák a kereskedelmi minisztérium által kiküldött vizsgálóbiztos rendelkezésére. A mai napon ugyan a postatakarékpénztár vezér-

igazgatóhelyettesét, Dencz Ákos dr.-t behívták a kereskedelmi minisztériumba, azonban ezuttal sem a vizsgálat ügyében tárgyaltak a vezérigazgatóhelyettesével, hanem kizárólag a postatakarékpénztár üzleti vezetéséről való jelentéstétel miatt kérték a vezérigazgató helyettesét.

NINCS MOBIL VAGYONA WINDISCHGRÁTZNEK.

Sárospatakról jelenti az Ujság tudósítója: Az igazságügyi minisztérium, valamint a budapesti főügyészség megkeresésére kirendelt szakértő bizottság a sárospataki járásbíró-

ságon ma befejezte Windischgrätz Lajos herceg sárospataki és sátoraljaújhegyi telekkönyvi adatainak felkutatását a telekkönyvi adatok feldolgozását. A legkiválóbb telekkönyvvezetőből álló bizottság részletes és kimerítő jelentést tett Windischgrätz herceg vagyoni viszonyairól, főleg a herceg tényleges vagyonáról. Ez a jelentés megállapítja, hogy telekkönyvileg a herceg nevén álló ingatlanok annyira meg vannak terhelve, hogy csupán a sárospataki kastély és annak belső és igen értékes berendezése értékesítésével lehetne a herceg aktív vagyónáról beszélni. A bizottság ma este már vissza is utazott Budapestre.

Hetényi Imre főkapitányhelyettest az ügyészség kihallgatta a frankhamisítók uttlevele ügyében.

Ismét mozgalmas napja volt ma az ügyészségnek. Beavatott helyről szerzett információk szerint azt közölték tegnap, hogy az ügyészség a nyomozást a maga részéről befejezte. Noha nem Sztrache főügyész ajkáról hangzott el ez a kijelentés, nyugodt lelkiismerettel közölték, mert olyan helyről származott, amelyik feltétlenül autentikusnak mondható. Informátorunk nem is tévedett. Tegnap este valóban úgy állott a dolog, hogy az ügyészség munkáját befejezték látni. Csak ma merültek fel újabb olyan momentumok, amelyek újabb kihallgatásokat tettek szükségessé és ezek az újabb felmerült kérdések tisztázása késlelteti a vádirat elkészítését, amelyet — mint jelentettük — az ügyészség közvetlenül fog elkészíteni.

Délután öt órakor tért vissza a hivatalába Sztrache Gusztáv főügyész és Makkai Jenő ügyészségi alelnök. Néhány perccel később Collard Hostinguet, a Banque de France főfelügyelője és Paul Gradiere francia detektív-felügyelő Auer Pál dr. ügyvéd kíséretében tisztelegtek a főügyésznél. Háromnegyed hétig tartózkodtak Sztrache szobájában. Amikor az épületből távoztak, Auer Pál dr. az Ujság munkatársának a következőket mondotta:

— Azért jartam itt, hogy közöljem a főügyész úrral, hogy a Banque de France képviselőt átvettem. Természetesen csak azzal a feltétellel vállaltam ezt a megbízást, hogy

a bank, mint magánszemély a magyar törvények alapján és csupán a vádlottakkal szemben lép fel követelésekkel.

Azt határozottan kikötöttem, hogy a magyar állammal szemben semminemű eljárásra, vagy perindításra nem vagyok hajlandó. Erre nézve garanciát kértem a franciáktól, akik azt meg is adták és most a főügyész ur előtt meg is ismételték. Egyéb kérdésekre az ügyvédi titoktartásra való hivatkozással, kénytelen vagyok a választ megtagadni.

A franciák még el sem távoztak a főügyész szobájából, amikor a folyosón feltűnt Hetényi Imre dr. főkapitányhelyettes alakja.

Hetényi a főügyész szobájába sietett, majd néhány perc múlva egy ügyészségi alkalmazott átkalauzolta őt Makkai Jenő ügyészségi alelnökhöz. Az alelnök szobájába azonban e percben nem léphetett be, mert éppen Nádosy Imrét hallgatta ki. Hetényi a folyosón várakozott, amíg Makkai dr. Nádosy kihallgatását befejezi. Nádosyt kihallgatása után két börtönőr visszakísérte cellájába. Hetényi ezalatt a folyosó egy sötét zugában vonult meg, hogy egykori főnökével való kellemetlen találkozás elől kitérjen. Nádosy távozása után az ügyészségi alelnök kiképett a szobájából és nyilván Hetényit várva körülnézett. Hetényi odasietett és bemutatkozott:

— Hetényi vagvok!

— Szervusz méltóságos uram — üdvözölte Makkai —, parancsolj beférni hozzá.

Hetényi főkapitányhelyettes belépett a szobába és körülbelül egy óráig tartózkodott Makkai alelnöknél. Két börtönőr ezalatt Windischgrätz herceget állította elő Sztrache főügyész szobájába.

Benoist nyilatkozata.

Benoist francia detektívönök ma este magához kérte a sajtó képviselőit és előttük a következő nyilatkozatot tette:

— Mindenekelőtt tiltakozom azok ellen a tendenciózus hírek ellen, amelyek a magyar és külföldi sajtóban megjelentek. Különböző nyilatkozatokra gondolok itt, melyeket én sohasem adtam senkinek.

— Aláhuzottan kijelentem, hogy én a főügyész úrtól csupán annyit kértem: engedje meg, hogy bizonyos vádlottakat kikérdezzek a főügyész ur jelenlétében affélt.

1. honnan származik a bankhamisítógép?

2. hol szerezték be a papírmasszát?

3. honnan ered a bankjegyszámológép?

— Erre azért van szükségünk, hogy nyomozásunkat az ország határain kívül tovább folytathassuk.

Nem nehéz eltalálni, hogy a kihallgatások akként folytak, hogy miként szerezték meg a frankhamisítók az uttleveleket. Hetényi főkapitányhelyettes tegnapelőtt nyilatkozott az Ujság munkatársának, hogy Nádosy országos főkapitánynak, tehát

hivatali főnökének utasítására és Windischgrätz herceg jóváhagyására állította ki azokat az uttleveleket, amelyekre azután francia vízumot is kért.

Hetényi jegyzőkönyvbe mondotta az uttlevelek kiadásának történetét és ezt a vallomást egyeztetett azután össze a két protektornak, Nádosynak és Windischgrätznek vallomásával.

Hetényi kilenc óra tájban távozott az épületből. Az Ujság munkatársának csak ennyit mondott:

— Őszintén sajnálom, de nem nyilatkozhatom. Egy szót sem szólhatok arról, hogy mire vonatkozóan hallgattak ki.

A főkapitányhelyettes távozása után Makkai ügyészségi alelnök is rövidesen elhagyta az épületet. Sztrache főügyész tovább folyt Windischgrätz kihallgatását. Kilenc óra tájban a herceg két börtönőr kíséretében kilépett az ajtón. Windischgrätz az utóbbi két nap alatt némiképpen összeszedte magát. Ugy látszik, beletörődött a sorsába, mert most már nem oly ideges, törődött és fáradt, mint legutóbbi kihallgatásakor. A két fogházór a herceggel alig ért a folyosó végére, amikor a főügyész szobájából egy ügyészségi alkalmazott rohant ki és utánuk kiáltott:

— Halló! Kérem csak egy percet. Tessék visszajönni.

A herceg udvariasan kalapot emelt az ügyészségi alkalmazott előtt és gyors léptekkel sietett vissza Sztrache szobájába. Néhány perccel tartott csak, amíg a főügyész néhány újabb kérdést intézett hozzá, aztán a két börtönőr kíséretében visszatért cellájába.

A főügyész főideig maradt még hivatali helyiségében, az aktákat tanulmányozva, majd féltiz felé elutazott. A folyosón az Ujság munkatársának a következőket mondotta:

— A nyomozás folyamatosan van. Nem fejeztük be, mert még mindig vannak olyan momentumok, amelyeket tisztázni kell. Éppen ezért a vádirat elkészítéséhez még hozzá sem foghattunk.

— Hetényi főkapitányhelyettes urat az uttlevelekre vonatkozóan hallgatták ki?

— Hetényi ömeltóságát tanuként hallgattuk ki, mert felvilágosításra szükségünk volt. Egyébként ma az történt — fejezte be a beszélgetést Sztrache főügyész —, hogy a francia urakkal Auer Pál ügyvéd volt itt, aki a Banque de France képviselőt vette át.

Szivenlőtte magát Gerlei Lajos dr., a Központi Tejcsarnok igazgatójának fia.

Valószínűleg idegbaja miatt lett öngyilkos.

Ma éjjel 11 óra tájban a Rottenbiller-utca 31. szám alatti Központi Tejcsarnok épületében öngyilkosságot követett el a vállalat igazgatójának fia, Gerlei Lajos dr. tisztviselő, aki egy Flaubert-puskával szivenlőtte magát és amikor rátaláltak, már halott volt. Tizenegy óra tájban hívták ki az épületbe a mentőket, akik azonnal a helyszínen is voltak s az elsőemeleti igazgatói lakásba vezették fel őket. A lakás egyik feltört ajtaja szobájában a pamlagon hátradőlve feküdt Gerlei Lajos dr. A padlón hevert a Flaubert-puska és mellette a pamlagon egy nyitott betét. A mentőorvos megvizsgálta az ifjú Gerlelt s megállapította, hogy halála már mintegy félórval korábban bekövetkezett.

Hozzáértőzői elmondották, hogy

Gerlei Lajos dr. minden valószínűség szerint idegbaja miatt követhette el tettet,

mert arra semmiféle más magyarázatot adni nem tudnak, minthogy semmiféle más oka nem is lehetett tetteinek elkövetésére. Csakhamar rendőri bizottság szállott ki a helyszínre, amely megállapította, hogy Gerlei Lajos dr. már a kora délutáni órákban készülhetett tetteire és azt minden valószínűség szerint korábban határozhatta el. Kora délután ugyanis visszavonult a szobájába és este sem ment be az ebédőre vacsorára. Azzal tért ki a közös vacsora elől, hogy rosszul érzi magát, egyedül kíván maradni és továbbra is a szoba-

jában maradt. Kilenc óra tájban a szobaleány kopogtatott szobájának ajtaján és vacsorát akart részére felszolgálni, de Gerlei Lajos dr. kiszólt, hogy nem óhajti enni.

A SZOBALEÁNY FELFEDEZI AZ ÖNGYILKOSSÁGOT.

Nemsokkal kilenc óra után a szobaleány Gerlei Lajos dr. szobájába készült, hogy ágát megbontassa, de amikor áthaladt a szomszédos billiárd-szobán, ott találta a pamlagon ülve, vérző mellel.

Gerlei Lajos dr. szivenlőtte magát a könnyű és alig egy méter hosszúságú Flaubert-puskával.

A szobaleány sikoltozásaira figyelmeztetett a lakás személyzete, majd a csakhamar hazatérő családtagok értesítették a mentőket. Hogy Gerlei dr. tetteire komolyan készült, bizonyítja a padlón talált nyitott betét is, amit azért készített elő, ha az öngyilkossági kísérlete a Flaubert-puskával nem sikerült volna, a betéttel oltsa ki életét, a nyakát és ereit átvágva.

A rendőri bizottság intézkedésére Gerlei Lajos dr. holttestét beszállították a bonctani intézetbe.

Gerlei Lajos dr. kora ifjúsága óta, annak ellenére, hogy a legkorábbi nevelésben részvett és a legkiválóbb hazai és külföldi tanítételekben nevelkedett, a melancholiára hajlott. Bár

a legmagasabb kvalifikációja is megvolt és kitűnő összeköttetései magas pozícióba juttathatták volna, atyja a saját üzemében alkalmazta és Gerlei Lajos dr. megelégedett a Központi Tejcsarnok hivatalnokai állásával.

Az utóbbi két esztendő alatt idegessége már annyira fokozódott, hogy állandó orvosi kezelés alatt állott.

Az elmúlt évben már nemcsak budapesti, hanem a legkiválóbb külföldi orvosspecialisták is megvizsgálták, majd külföldi szanatóriumokban kezelték, de baja egyre fokozódott. Heteken keresztül egy szó sem váltott hozzátartozóiból, teljesen buskomorságba esett és néhány hónap óta már a hivatali teendőket sem látta el. Szüleinek az első emeleten van ötszobás lakásuk. Szobájából szinte egy percre sem mozdult ki és csak akkor szólt néhány szót, mikor nap-nap után orvosai keresték fel. Este hét óra tájban egy barátja kereste fel, akit a billiárdszobában fogadott. Barátja hiába igyekezett kedélyre hangolni, egyetlen szó nem szólt és fejét lehorgasztva ült buskomorán a pamlagon. Barátja el is távozott és nem háborgatta tovább.

Mikor szülői hazaértek és anyja értesült fia öngyilkosságáról, eszméletlenül összeesett és most súlyosan betegnek fekszik. Atyja, id. Gerlei Lajos dr. iránt, aki a fővárosi társadalmi életben igen jelentős szerepet töltött be, az egész városban nagy részvét nyilatkozott meg.

